

{besps}crovenia19|sdur=4|fdur=3|align=3|width=500|height=400|ctrls=1|csort=4123-5|steps=60
{/besps}

Незабравимо пътешествие на ученици от СУ „П.К. Яворов” до Хърватия и Словения

На 31 март, 2019 година ученици от СУ „П. К. Яворов” се отправиха на вълнуващо европейско приключение. Ученици от 8, 9, 10 клас от паралелките с чуждоезиково обучение затвърдиха своите умения за комуникация в среда, различна от училищните стаи. Познанията им по английски език послужиха не само за да общуват със словенци и хървати, но и да получават информация за посещаваните обекти с беседи на английски език. Тръгнахме рано сутринта и късно вечерта се настанихме в хотел в Загреб, столицата на Хърватия. Последва вечеря, събирания по стаите, веселие ... някои поспаха, други – лудяха. Но няма как, децата имат неизчерпаема енергия.

На втория ден от пътешествието групата от СУ „П. К. Яворов”, състояща се от 41 ученици, се отправи към Словения. Посетихме една от най-големите пещери в Европа, която се намира до словенския град Постойна. Пещерата Постойна, или известна още на словенски като Постойна яма, е карстова пещерна система с дължина 20 570 метра и дълбочина 115 метра. Тя е най-дългата пещерна система в страната и една от най-значимите ѝ туристически дестинации. Пещерата предлага най-дългия туристически пещерен маршрут в света – 5,23 км. В Постойна живее ендемитът пещерен протей или известен още като човешка риба, което е най- голямото пещерно земноводно в света. Като ви казвам „най-голямото”, то беше не повече от 15 см. Тези земноводни могат да бъдат видени и в пещерата Баредин край град Лореч, Хърватия. Но тези, които видяхме, ни бяха достатъчни.

В пещерата редовно се организират концерти поради добрата ѝ акустика. Но, разбира се, ние бяхме впечатлени от мащабите не само на самата пещера, но и от огромните и причудливи скални образувания. Беседата бе проведена на английски език и за щастие, разбрана.

Веднага след това се отправихме към замъка Предяма – място, в което рицарството винаги живее. Намира се на десетина километра от пещерата Постойна. Първото впечатление е тихо, спокойно място, пред което се е изправила огромна скала. Замъкът

и скалата са се слели в неделимо цяло. Сведенията за замъка крепост са от 13 век, но е възможно той да е съществувал и много по-рано. Стаите са възстановени и посетителите се пренасят векове назад в едно време на рицарска чест, слава, победи ...

През 15 век в него е живял барон Еразъм Лугер – разбойник като Робин Худ, но историята е доста дълга и при това много интересна. Няма да я разказваме тук, но всеки може да прочете за нея или да я посети, за което няма да съжалявате. След пещерата и замъка нашето пътуване продължи към Любляна, столицата на Словения. Разгледахме града, имаше време да опитаме от местната кухня и да надникнем в няколко магазина. Времето все не стига, качваме се в автобусите и се отправяме към хотела в Загреб. Минаваме по същия ред – вечеря, събиране по стаите, разговори до сутринта. Това си имаше и добрата страна – в автобуса през деня, докато се придвижвахме от едно място до друго, не се чуваше и дума, защото героите наваксваха с пропуснатия сън.

На третия ден предстоеше разходка до един от Националните паркове на Хърватия с прословутите Плитвички езера. Преди това местен екскурзовод ни направи чудесна автобусна обиколка на Загреб и чак тогава поехме към езерата. През 1979 година те стават част от списъка на ЮНЕСКО за световно наследство. Езерата са разположени на площ от 29 482 ha, а самите езера заемат 217 ha от тази площ. Пак спирам дотук, защото останалото го има в Уикипедия. Но там няма как да прочетете за красотата на тюркоазенозелените очи и тяхното въздействие. Едно от езерата е толкова голямо, че преминахме по него с корабче за около 15 минути. След това кратка почивка за кафе, сладолед и отново към Загреб. За столицата на Хърватия научихме много – защо строителството на сгради е ниско, за операта и театъра, за университетите, за ... е, по-добре е да научите тези неща на място, препоръчваме ви го. И естествено пак няма време за всичко – не сме купили достатъчно сувенири, а и на 300 метра от хотела ни намига загребския МОЛ. Следва бърза вечеря и както каза едно от децата, имаме да харчим още много куни.

Последната вечер беше най-вълнуваща. На четвъртия ден ни чакаше много дълго пътуване към България, но това трябваше да се отпразнува. Затова ново събиране, много смях и приятелски разговори до ... сутринта, разбира се. Ще спим в автобуса.

Минахме през много граници, но винаги завръщането у дома е съпроводено с песента на Емил Димитров „Моя страна, моя България”. Навсякъде по света има много красота, но най-вълнуваща е родната. Времето в Хърватия и Словения беше чудесно – слънце, слънце, та чак се учудихме на студения вятър, който ни посрещна в Чирпан. Но със

До Хърватия и Словения

Гергана Иванова

Wednesday, 10 April 2019 22:02 - Last Updated Wednesday, 10 April 2019 22:09

сигурност в нас остават горещите спомени за една незабравима, различна и вълнуваща ваканция.

Автор: Гергана Иванова, *която имаше честта да ръководи прекрасни деца на прекрасни места*

{artsexylightbox path="images/stories/crovenia19" downloadLink="true" }